

The law of Karma

Introduction :-

কৰ্মবাদ হৈছে দ্বৈতীয় দৰ্শনৰ এক অপৰিহাৰ্য গাৰ্বিক প্ৰত্যয়। দ্বৈতীয় প্ৰায় সকলো দাৰ্শনিক সম্ভাৱ্যেই কৰ্মবাদত বিশ্বাসী। কেবলমাত্ৰে চাৰ্বিক সম্ভাৱ্য সকলৰ বাহিৰে দ্বৈতীয় সকলো দাৰ্শনিক সম্ভাৱ্যেই কৰ্মবাদক বিশ্বাস কৰে। কৰ্মবাদ মতে মানুহে তেওঁৰ সকলো ক্ৰিয়াকৰ্মৰ ফল অৱশ্যেই ভোগ কৰিব লাগিব। কৰ্মবাদ খুলিলে মানুহৰ ধাৰ্মিক আৰু নৈতিক প্ৰগতিৰ সমস্ত নিয়মক বুজাবা হয়।

কৰ্মবাদ ঋতুৰেই ঋণাত্মক। ঋতুৰ কাৰণৰ পৰ্বতী জালত- দ্বৈতীয় দৰ্শনত কৰ্মবাদ নামে পৰিচিত। ঋতুৰ ঋণাত্মক কৰ্মবাদ এক জন নিয়ম মিলে ঋতুৰ দৰেই চিৰন্তন আৰু অনঃশনীয়। ঋতু এক বৈদিক প্ৰত্যয়। ঋতু মূল আচাৰিক আৰু নৈতিক নিয়ম। এই নিয়মৰ দ্বাৰা প্ৰমথ বিশ্ব ব্ৰহ্মাণ্ড পৰিচালিত হৈছে আৰু মানুহৰ নৈতিক প্ৰগতি পৰিচালিত হৈছে। গতিকে আচাৰিক আৰু নৈতিকতাৰ দ্বিধাৰ পৰা ঋতুৰ গুৰুত্ব স্মাৰিক। প্ৰমথ বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ড আৰু মানুহ নৈতিক প্ৰগতি মিলে প্ৰমথ গাৰ্বিক নিয়মৰ দ্বাৰা পৰিচালিত আৰু নিয়ন্ত্ৰিত তাক ঋতু বোলা হয়। বৈদিক সাহিত্যত ঋতু এওঁ গাৰ্বিক প্ৰমথৰ নীতি। বৈদিক সাহিত্যত ঋতু অকাৰ্য্যৰ বীৰ্য, মথ আৰু পৰমত্ব 'ঋ' শব্দৰ অৰ্থ মূল গতি। সাৰ্বাৰণতে ঋতু বুলিলে বস্তুৰ গতি- প্ৰকৃতিক বুজা যায়। ঋতু আকাৰ দ্বাৰা প্ৰমথত প্ৰত্যয়ত- আৰু প্ৰমথ প্ৰগতিৰ নিয়ন্ত্ৰক বা আক্ৰমণ গন্য কৰা হলেও পৰ্বতী কালত ঋতুক মানুহৰ নৈতিক জীৱনৰ নিয়ন্ত্ৰক বা আক্ৰি হিচাপে গন্য

কৰা হয়। বৈদিক যুগত দেৱতাপ্ৰকলক উই ঋত জাতিকৰ বাৰক বা
আত্মা বাণে গন্য কৰা হৈছে। যেনে :- 'গোপা ঋতম্' - অৰ্থাৎ
দেৱতাপ্ৰকল হ'ল ঋতৰ বাৰক বা আঁতৰক। আৰু 'ঋতম্' -
অৰ্থাৎ দেৱতাপ্ৰকল হ'ল ঋতৰ বাৰক ঋত জাতিকৰ ব্যৱহাৰ কৰি-
বিশ্বজগত চাৰিচালনা কৰে। কিন্তু ঋতৰ বাৰক দেৱতাপ্ৰকলে
যে কেৱলমাত্ৰ জড়জগতেই চাৰিচালনা কৰে এনে নহয়, দেৱতাপ্ৰকলে
মু্য প্ৰাকৃতিক বস্তুবোৰেৰে দিয়া আৰু অমু্য প্ৰাকৃতিক প্ৰতি নিদু্য
ব্যৱহাৰ কৰে। গতিকে দেৱতাপ্ৰকলক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ মানুহে মু্য
ভাৱে- লীৱন-যাণন কৰা উচিত।

কৰ্ম শব্দটো সংস্কৃত 'কৃ' ধাতুৰ পৰা আহিছে। 'কৃ'
ধাতুৰ অৰ্থ হ'ল 'কাম কৰা', সকলো ধৰণৰ কাৰ্য কৰা হ'ল
কৰ্ম। অৰ্থাৎ কাৰীষিক আৰু মানসিক আদি সকলো ধৰণৰ কাৰ্য
কৰ্ম। গতিকে কৰ্মবাদ বুলিলে বুজায় সকলো ধৰণৰ কৰ্ম
কৰাৰ মতবাদ যি মতবাদ অনুযায়ী প্ৰত্যেক কৰ্মৰে এটা সুনিৰ্দিষ্ট
ফল আছে। কৰ্মবাদ-অনুযায়ী মানুহেৰে কৰ্ম নি যেনে কৰ্ম
তেনে ফল পোৱাটো বাস্তৱমূলক। মানুহেৰে মু্য কৰ্মৰ ফল মু্য
বা ভাল হয়- আৰু অমু্য কৰ্মৰ ফল অমু্য বা বেয়া হয়।
সকলো মানুহেৰে বৰ্তমান জীৱন জীৱিত কৰ্মৰ ফলৰ আৰ্হিত
হয়- আৰু লেখিত জীৱন বৰ্তমান কৰ্মৰ ফলৰ আৰ্হিত হয়।

Aims and objectives :

মানুষৰ জীৱনত কৰ্মবাদ এক অপৰিহাৰ্য অংগ স্বৰূপ। কৰ্মবাদ মতে মানুহৰ জীৱনৰ লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্য প্ৰায় একেই। কৰ্মবাদৰ মূল কৰ্মাৰ্থবোধ যেনে 'কৰ্ম তেনে ফল'। অৰ্থাৎ মানুহে জীৱনত যেনে কাৰ্য সম্পাদন কৰে সেই কৰ্ম বা কাৰ্যৰ ফলও সেই কৰ্মৰ ওপৰত আ নিৰ্ভাৰিত হৈ তেনেকৈহে কৈয়ে লাভ কৰে। মানুহে জীৱনত ভাল বা মূল্য কাম কৰিলে তাৰ ফল লাভেই পাব। আৰু যদি যেনে কাম কৰে তেন্তে তাৰ ফল যেনে বা অশুভ হয়। সকলো মানুহ স্বাধীন হাৰে ভাল কাম কৰিলে পুণ্য সঞ্চয় কৰে আৰু স্বৰ্গলৈ যোৱা কাম কৰিলে পাপ সঞ্চয় কৰে। মানুহৰ ইচ্ছাৰ স্বাধীনতা আছে। তেওঁলোকে পাপ আৰু পুণ্য নিজে কাম কৰি দ্বাৰাই আৰ্জন কৰে। মৃত্যুৰ পিছত আত্মাই বৰ্তমান কৰিৰ ফল হ'ব আৰু সেই কৰ্মৰ আত্মাই নিজৰ কৰ্ম অনুযায়ী পৰ জন্মত উপায়াগী কৰিৰ কাৰণ কৰি প্ৰসাৰত জন্ম হয়। মানুহে নিজৰ চৰিত্ত নিজেই গঠন কৰে - আৰু স্বাধীন হাৰে কাৰ্য কৰি বিত্তে স্থল আৰু অৱস্থান প্ৰকলো মানুহৰ আৰ্জন কৰে। সেই স্থল-অৱস্থান বা পাপ-পুণ্য সঞ্চয় কৰে। আত্মাত- 'অদৰ্শ' স্বপ্নে থাকি যায়। সেইবাবেই পিছত আনন্দ বা দুখ হিচাপে তেওঁলোকৰ জীৱনত দেখা দিয়ে। নিজৰ কৰ্মৰ ফল তেওঁলোকে কেতিয়াও এৰাব নোৱাৰে। কিন্তু পৰজন্মত ভাল কাম কৰিলে তেওঁলোকৰ সঞ্চিত পাপ বহুমিহি মণ্ডন হয় আৰু যেনে কাম কৰিলে পুৰুষ পুণ্য সঞ্চয় হয়। মানুহে নিজৰ হাৰে নিজেই গঢ়িব-পাৰে আৰু ফলও কৰিব পাৰে। সেয়ে সকলো মানুহৰ-

জীবনত- ভাল কাম কৰি যোৱাটো উদ্দেশ্য হ'ব লাগে ।

কৰ্মবাদে- স্ব ইচ্ছাৰ- স্বাধীনত- স্বীকাৰ কৰে । গতিকে মানুহে
স্ব ইচ্ছাই ভাল ফল বা বেয়া ফল লাভ কৰিব পাৰে । যদিও
কৰ্মবাদে স্ব ইচ্ছাৰ স্বাধীনতা সম্পূৰ্ণৰূপে অস্বীকাৰ নকৰে, তথাপি
এই স্বাধীনতা সীমিত বুলি ক'ব লাগিব । কিয়নো ~~কোনো~~ সকলো
মানুহৰ স্বাধীনতাৰ লগত- পূৰ্ব লক্ষ্য- সঞ্চিত- সুফল- আৰু ~~কি~~
ফলৰ- ওতঃপ্ৰোতঃ সঞ্চয় আছে, কাৰণ- পূৰ্ব লক্ষ্য যদি-
কি ফল সঞ্চিত হৈ থাকে তেতিয়া ^{এই লক্ষ্যত} মিলিত ~~কি~~ ভাল কাম কৰিলেও
~~কাম~~ ই সেই ফলৰ ফল হোগ কৰিবই লাগিব আৰু যদি-
সু ফল সঞ্চিত হৈ থাকে তেতিয়া বেয়া কাম কৰিলে সেই সুফল
ভাল ফল হোগ কৰিবই লাগিব ।

যিহেতু মানুহৰ কৰ্মৰ ফল মানুহে নিজৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই
লাভ কৰিব পাৰে । গতিকে ~~সেই~~

যিহেতু মানুহৰ অতীত, বৰ্তমান- আৰু ভৱিষ্যতৰ কৰ্ম
ফল মানুহে নিজৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই ~~কি~~ আৰ্জন কৰিব পাৰে, সেয়ে
সকলো মানুহে- সমাজ বা ব্যক্তিগত- জীবনত- সদায়- ~~সু~~ ~~বা~~
ভাল কাম কৰাৰ লক্ষ্য আগত- বাহিৰে তেনেকৈ কাৰ্য সম্পাদন
কৰি উদ্দেশ্য সম্পূৰ্ণ কৰিব লাগে । কোনো এজন- সু-সমাজ
গঢ়িবলৈ সু ব্যক্তিবৃন্দ গৰাকীৰ প্ৰয়োজন হয় । সেয়ে সকলো
মানুহে সু কাম কৰি সুসমাজ গঢ়াত ~~কি~~ মনোনিবেশ কৰিব
লাগে । যিহেতু নবপ্ৰজন্মৰ কাম কিছু পাৰিমাণে ~~হ'ব~~ ~~ও~~ সমাজ-
ৰ লগত ~~যা~~ ~~হ'ব~~ সেয়ে- সুসমাজ গঢ়িবলৈ সকলো ^{মানুহ} ~~কি~~ উদ্দেশ্য-
আগত বাহিৰে ~~কি~~ কাম কৰি সেই লক্ষ্যত ~~কি~~ ~~হ'ব~~ লাগে ।

লক্ষ্য উদ্দেশ্যতঃ

নিজস্ব মতঃ

মোট এই বিশ্লেষণমূলক গবেষণা পথৰ লক্ষ্য হৈছে মানুহৰ
জীৱনত কৰ্মবাদৰ - প্ৰকাৰ, অৰ্থহীন সমূহৰ এক দার্শনিক আলোচনা
কৰা লগতে কৰ্মবাদৰ - কৰ্মৰ পাৰিণামৰ ফলত মানুহ সমাজত
হোৱা বাৰিওতাৰ সমূহৰ - এক বিশ্লেষণ মূলক আলোচনাই মোৰ এই
গবেষণা নিবন্ধটোৰ উদ্দেশ্য। কৰ্মবাদৰ বিভিন্ন লেজ সমূহ হৈছে

- I) সকাল কৰ্ম
- II) নিজস্ব কৰ্ম
- III) অন্যৰ কৰ্ম
- IV) আৰম্ভ বা আৰম্ভ কৰ্ম
- V) প্ৰাক্তন বা অধিক কৰ্ম
- VI) জিয়ান বা অক্ষয়মান কৰ্ম
- VII) জৈন ^{দৰ্শনৰ} ~~সিদ্ধান্ত~~ কৰ্মবাদ
- VIII) বৌদ্ধ ^{দৰ্শনৰ} ~~সিদ্ধান্ত~~ কৰ্মবাদ
- IX) ন্যায় - বৈশিষ্টিক দৰ্শনৰ কৰ্মবাদ
- X) মীমাংসা দৰ্শনৰ কৰ্মবাদ
- XI) গীতাৰ নিজস্ব কৰ্ম

বাহ্যিক দৰ্শনৰ কৰ্মবাদ